

GLASILO

avtotehna

GLASILO DELOVNE ORGANIZACIJE AVTOTEHNA, n. sol. o., LJUBLJANA

LETO VII

Redna izdaja

Št. 10, oktober 1981

**današnja številko
smo pripravili:**

Kdaj je pravi čas za informacijo?

stran 2

Poročilo o delu službe za koordinacijo predstavništev

stran 3

**META BATIČ
DSSS**

Počitniška anketa

stran 4, 5

**JURIJ ČERNIČ
DSSS**

Izobraževanje

stran 6

**MILKA PAVŠELJ
tozd Zastopstva**

Kolektivni napor rodil uspeh

STOTI REŠILEC ŽE ČAKA KUPCA

stran 7

**FRANCI PETKOVŠEK
tozd Trgovina**

NE PREZRITE

Kupci stanovanj pozor!

stran 8

**FRANC ROBER
DSSS**

V OBJEKTIVU MESECA

Canon ponovno prehitel konkurente

Pod tem naslovom je bilo moč v Teleksu prebrati izredno laskav članek o fotografskih aparatih firme Canon, ki že deseto leto gospodarijo na svetovnem trgu in ki jim je, kakor dokazuje Canonov novi F-1, zagotovljen primat na tem področju tudi v prihodnje. Canon je tudi v času svetovne recesije ostala firma, ki se ne ukvarja s problemom, kako prodati svoje izdelke, temveč predvsem z vprašanjem, kako zadostiti potrebam trga.

Seveda to velja za gospodarsko močna tržišča v razvitem svetu. Canonov generalni zastopnik za Jugoslavijo, Avtotehna, se mora še kako potruditi, če želi razširiti svoje tržišče in obdržati že pridobljeno. Problem ni le cena aparatov, ki ni po meri naši kupni moči, problem so tudi konkurenti zunaj naših meja, predvsem avstrijski Foto Meisterl, ki vabi kupce s sanjsko nizkimi cenami Canonovih izdelkov, seveda, če aparat »prešvercaš«.

Tako se je Foto Meisterl že lani odločil predstaviti svojo ponudbo na Gorenjskem sejmu v Kranju, kar je sprožilo naglo reakcijo našega zastopstva, ki je pri proizvajalcu doseglo, da omogoči tudi Avtotehni predstavitev Canonove ponudbe na tem sejmu, obenem pa še delen sejmski popust, kar vse naj bi vsaj delno zaščitilo jugoslovansko tržišče pred prodorom avstrijske firme. Celovski konkurent se je odločil nastopiti na Gorenjskem sejmu tudi letos in tako smo na njem lahko ponovno srečali tudi Avtotehno, ki je skušala pritegniti kupce s 5 do 8-odst. popustom pri nekaterih artiklih.

Težko je kar na oko oceniti, kateri od obeh konkurentov uspešneje bije bitko za jugoslovanskega kupca. Še največjo korist od vsega tega ima Gorenjski sejem, ki sicer ni take kvalitete in narave, da bi bil sposoben privabiti kar dva tako imenitna razstavljalca foto tehnike.

Jurij Črnič

Kdaj je čas za informacijo?

Kdaj je pravi čas za objavo določenih informacij, je večno aktualno vprašanje, ki postane posebno pereče takrat, kadar je kaj narobe, kadar so naši in naši skupni interesi v nevarnosti, skratka, v kriznih trenutkih. To pa je natanko tisto stanje, v katerem se že dalj časa nahaja naša delovna organizacija.

V takem stanju pa postaja v Avtotehni aktualno zgoraj navedeno vprašanje. Skoraj vsi podatki so namreč nerazveseljivi, skoraj vse informacije so take, da bi jih bilo po mnenju mnogih najbolje zadržati, počakati, da se stvari uredijo in jih posredovati šele takrat, ko ne bodo mogle več narediti škode med delavci ali celo, in tega nas je najbolj strah, na sami občini. Nezadovoljstvu med delavci in na občini se je namreč treba na vsak način izogniti.

Vendar: 1. Kdaj je pravi čas za neprijetno informacijo? Takoj. Napak, ki jih ne poznamo, ne moremo odpraviti. S prikrivanjem napake ne bomo odpravili. Prikrivanje kvečjemu omogoči njihovo širjenje, saj je kontrola izključena.

2. Kdo ima sploh pravico odločati, katere stvari naj delavci izvedo in katere ne? Nihče. Razen, če nismo samoupravna družba le na papirju in ni »delavsko odločanje« le leporečje.

Zatorej dileme ni. Napake lahko odpravi le nagla in usklajena intervencija vseh prizadetih. Za to pa je potrebno takojšnje, točno in razumljivo informiranje.

Jurij Črnič

Poročilo o delu službe za koordinacijo predstavništva

Borci NOV v socialistični samoupravni Jugoslaviji

22. 5. 1979 je CES — AT sprejel in potrdil Samoupravni sporazum o dolgoročnem enotnem usmerjanju dela in organizacije predstavništva DO AT na teritoriju SFRJ. S tem sporazumom so bile točno določene naloge in smernice predstavništva.

Na podlagi tega sporazuma smo formirali službo za koordinacijo predstavništva. V začetku leta 1980 smo pričeli z aktivnim delom. Tako smo sporazumno s TOZD uvedli 4 vrste kartotek: evidence o delu, službenem potovanju, stroških in realizaciji refer. predstavništva. Te spremljave naj bi se opravljale v primerjavi s postavljenim planom predstavništva.

Narejena je bila analiza službenih potovanj z ugotovitvijo raznih nepravilnosti (vodilni delavci v predstavništvih imajo več prevoženih km kot komercialisti; turistična potovanja ipd.).

Domnevam, da tovrstna kontrola ni ustrezala IPO v Ljubljani, zato so začeli zanemarjati to službo. Na zadnje sestanke z direktorji predstavništva nas niso več klicali oz. vabili niti nas informirali o razgovorih. Poleg tega pa so bile sklicane konference s predstavništvom zelo poredko, čeravno je bilo dogovorjeno, da bo to enkrat mesečno.

Kljub vsemu temu je služba držala stalne kontakte z direktorji predstavništva. Predvsem smo jih informirali o zadnjih dogodkih v DO AT.

TOZD Zastopstva je dne 22. 4. 1980 na poslovnem svetu sprejel predlog o spremembi 150. člena Statuta TOZD Zastopstva o nalogah, odgovornostih in pravicah direktorja predstavništva. Poleg ostalega navajajo tudi to, da direktor predstavništva ne odgovarja za izvršitev plana, ampak vodja grupacije oz. OE v Ljubljani. Tako lahko da vodja grupacije v Ljubljani naloge komercialnemu referentu v predstavništvu mimo direktorja predstavništva. Direktor predstavništva mu napiše ev. samo potni nalog.

Dobil sem občutek, da je s tem predlogom nastala prava dezorganizacija oz. anarhija na terenu. Menim, da je vse to na račun predstavništva Beograd.

TOZD Zastopstva je dne 2. 4. 1981 dal predlog na CES, da preneha veljati Samoupravni sporazum o dolgoročnem enotnem usmerjanju dela in organizacije predstavništva, sprejete na 7. redni seji delavskega sveta DO dne 22. 5. 1979. Ta predlog je bil s strani CDS tudi potrjen.

S to potezo so praktično vzete vse kompetence direktorja predstavništva in nastalo je brezvladje. V obrazložitvi navajajo, da izvajanje samoupravnega sporazuma v skoraj dveletnem obdobju ni dalo pričakovanih rezultatov in da so bila predstavništva v letu 1980 vseskozi negativna.

Da ni bil rezultat boljši kot sicer, je bila krivda na IPO in gen. direktorju, ker ravno z njegove strani ni bila dana nobena podpora, ampak ravno obratno.

Kar pa se rezultatov tiče, niso v polletju 1981 nič boljši kot v letu 1980.

Iz vsega tega je razvidno, da taki manevri lahko DO samo škodujejo. Vredno je omeniti tudi rezultat dela v NT. Od leta 1980 je NT v vse večjih težavah. Izguba samo raste. Delni rezultat tega je tudi nova organizacija predstavništva. Tako delajo samo trije referenti (Bg, Sa, Ri) za NT. Vsi ostali z direktorjem predstavništva na čelu, pa se po tej novi organizaciji ne zanimajo več za rezultate NT, ker jim je delo za njih nekje tudi prepovedano, ker dobivajo OD od TOZD Zastopstva.

Da je temu tako, je dokaz dejstvo, da je naša DO prišla v velike težave predvsem zaradi izpada nekaterih zastopstev in slabe organizacije.

PRIPOMBE

Beograd: Sodelovanje med IPO Ljubljana in predstavništvom bi lahko bilo mnogo boljše (nezadostno obveščanje, skupno sodelovanje v poslih, planiranje, izvajanje akcij in delovnih nalog). Posebno se ne strinja z načinom sodelovanja z vodjo grupacije OPEL. Tudi kadrovska politika ni na zaželenem nivoju. Predlagajo, da se morajo zmanjšati stroški (reprezentanca, potni stroški ipd.). Zahtevajo, da se AT organizira na poslovno-tehnično sodelovanje z industrijo.

Zagreb: Analiza PAS je nekompletna, izredni prihodek je netočen, vprašanje prispevka za DSSS. Kriterij ocenjevanja plan — realizacija ni popoln, je nerazumljiv in zgrešen. Sodelovanje med direkcijo in predstavništvom ni v redu, ker se jih premalo obišče. Niso zadovoljni z razdelitvijo kadetov IDA (odnos Beograd — Zagreb). Niso zadovoljni z aktivnostjo transportne grupacije.

Kar se tiče stare organizacije, ni bila slaba (odvisno od sodelovanja).

Kadrovska politiko ocenjujejo zelo negativno, ker nimajo nobenega plana kadrov.

Tudi z informiranjem so nezadovoljni, kar utemeljujejo s tem, da nihče od vodilnih iz grupacije pa tudi IPO nima iskrene želje, da funkcionira s povratno informacijo. Monopol nad informacijami.

Rijeka: Sodelovanje s posameznimi grupacijami bi lahko bilo boljše. Nujno, da se povežemo s proizvodnjo. V glavnem pa se z vsem ostalim strinjajo.

Skopje: Pravijo, da se že vidijo nekatere slabosti, ki so rezultat nove organizacije.

Split: Niso zadovoljni s kadrovske politiko in skladiščnimi prostori.

Decembra 1980 je služba za koordinacijo predstavništva dobila nalog, da pregleda poslovanje Opel-servisa v Beogradu, ker že dalj časa posluje z izgubo.

S tem v zvezi je bil narejen zapisnik in sanacijski program. Material je bil predan direktorju TOZD Servisi tov. Zalokarju. Od takrat pa do danes je minilo 9 mesecev in po tem vprašanju se ni ničesar naredilo!

Iz vsega tega pa je razvidno, da imajo predstavništva ogromno problemov in da jih praktično nihče v celoti ne rešuje. Menim, da so predstavništva podaljšana roka DO Avtotehna in ne da si lasti pravico nad njimi (zaposlenih ca. 100 ljudi) en sam TOZD!

Na podlagi navedenih razlogov je lahko služba za koordinacijo predstavništva le delno opravljala zadane naloge.

ing. Franc Rober
Služba za koordinacijo predstavništva

Nismo izbrali lahke poti razvoja, je dejal tov. Janez Vipotnik, predsednik RO ZZB NOV Slovenije. Na njej srečujemo veliko težav objektivne in subjektivne narave. Prav zdaj smo sredi zagatnih, težkih gospodarskih neprilik. Zato bomo kot doslej težave gospodarskega značaja premagali, če bomo dosledneje odločni, delovni, trdovratni v izvedbi demokratično sprejetih zaključkov in če bomo utrjevali stalnice, na katerih je grajena naša družba. Posebno pa nas združuje: skupni boj za boljšo usodo delovnega človeka, skupna revolucija, skupna zavest, da je socialistična samoupravna Jugoslavija edina alternativa za resnični napredek delovnih ljudi vseh naših narodov in narodnosti.

Naše izkušnje iz težkih nacionalističnih izpadov so pokazale, da so nastajali nacionalistični izgredi vedno kot posledica birokratskega obnašanja, odločanja v ozkih krogih, zapiranja vase, skratka kot posledica zapostavljanja socialističnih samoupravnih odnosov in okrnjene demokracije.

Kot vemo, se naši samoupravni organi, aktivni ZZB in ZK trudijo, da bi izboljšali težko stanje z dogovorjenimi ukrepi. Toda ti ukrepi ne bodo dali rezultatov, če jih ne bomo prav vsi spoštovali in izvajali. S tem v zvezi bo potrebno usposobiti delavsko kontrolo, ki bo takoj in najbolj odločno nastopala povsod tam, kjer se sprejeti sklepi ne spoštujejo.

Za ekonomsko stabilizacijo so potrebni ljudje, prav vsi ljudje, ki jim je pri srcu napredek. Zdaj je nastopil čas, da z vso politično, strokovno in na sploh ljudsko energijo, ki jo imamo, rešujemo nastale težave. Čas, ki ga živimo in ki je neposredno pred nami, terja izjemne odnose, izjemne ukrepe, izjemno požrtvovalnost in izjemne delovne prispevke prav vsakogar, ki se zaveda, da je član socialistične samoupravne skupnosti, katera računa na vsakega posameznika in da se bo odgovorno vključil v njihovo reševanje in ureditev razmer.

Franc Rober

Letošnje poletje je za nami!

V poletno sezono '81 smo startali z znanimi kapacitetami: 7 prikolic in dom v Rabcu. Žal, koča Snežinka je bila in je še sedaj v takem stanju, da si je ne upamo oddajati, dokler ne bo temeljito popravljena.

Danes, tako rekoč sredi septembra, že lahko začnem ugotavljati, ali smo bili zadovoljni z našimi počitniškimi možnostmi, ali smo jih dovolj izkoristili. In seveda, koliko nas je vse skupaj stalo. Mislím tudi, da je trenutek primeren za kovanje načrtov za prihodnjo sezono.

Prikolice stoodstotno zasedene

Kot lani, tudi letos ugotavljamo, da še zmeraj najraje letujemo v prikolicah. Vse kapacitete v Poreču, Stupicah in Uliki so bile polno zasedene od 20. 6. pa do 15. 9. 1981. To pomeni, da je 56 naših delavcev z družinami bolj ali manj zadovoljno preživelo svojih deset dni ob morski obali v družbi platnenih streh. Razkošje pod krošnjami borovcev nas je stalo 132.400 din, če prištejemo še »zimovanje« in nekatera nujna popravila pred začetkom sezone, pa se bo cena povzpela na 20 starih milijonov. Uporabnina, ki jo plačajo delavci, pokrije komaj 80.000 din, torej manj od polovice. Ostanek pokrijemo iz sklada skupne porabe.

V trenutku, ko pišem ta članek, so po TOZD zbori delavcev, kjer se med drugim odločajo tudi za generalno popravilo vsaj dveh najbolj dotrajanih prikolic. Najbrž ni treba posebej pripovedovati, da bodo nove prikolice pomenile nove možnosti vsaj za 24 naših delavcev z družinami. Skušali bodo ustreči starim željam po še eni prikolici v nudističnem kampu (Vrsar), z dvema preostalima prikolicama pa se bomo podali na kak otok.

Razen teh velikih sprememb imamo v načrtu tudi nekaj manjših: zamenjava neustrezne posode v prikolicah, čiščenje blazin, šivanje baldahinov, zamenjava dotrajanih mizic in stolov itd. Proti koncu leta bomo videli, kaj od vsega tega si bomo lahko privoščili.

Rabac nam je prirasel k srcu

Rabac se po zasedenosti ne more meriti s prikolicami. Do 25. julija letos smo zabeležili kar 10 praznih sob, nato je dom zaživel in bo tako skoraj do konca septembra.

Rabac ni kot prikolica, kjer se lahko zapreš s svojo družino. Rabac te prisili, da gledaš okoli sebe, vidiš tudi druge ljudi, se z njimi pogovarjaš in dogovarjaš, žalostiš, živciraš in zabavaš. Hiša v starem delu mesta tik nad pristaniščem ti vseh deset dni daje občutek, da si postal del obmorskega mesteca. Pogovarjaš se s sosedi, z možakarjem, ki navsezgodaj pometa promenado. Vstajaš zgodaj in si v pristanišču priča, ko se ribiške ladje vrnejo z nočnega lova. Opazuješ, kako sortirajo ulov, dajejo na stran posebno slastne koščke za svoje družine, kako celi zaboji škampov izginjajo v avtomobile zasebnih gostilničarjev, ki jih bodo zvečer prodali po 700 din kilogram. Na koncu so ti ribiči pripravljani tudi prodati kakšno srebrnorepo lepoticco, za katero se ti še sanja ne, kako se ji pravi. Pa te poučijo in ti celo svetujejo, kako jo moraš pripraviti, da bo bolj slastna. Najlepše pa je, ko ribiča srečaš popoldan na ulici in te pozdravi pa povpraša, če je bila riba dobra. V Rabcu imaš občutek, da nisi odveč, da te imajo raje od Nemcev, da pa na žalost deviz tudi ne gre zanemarjati...

Zaradi vsega tega in najbrž še marsičesa so naši ljudje vzljubili Rabac in se vsako leto znova vračajo tja.

Rabac nas je letos skupaj z oskrbnico stal v grobem 168 tisoč din. Približno polovico tega denarja naberemo z uporabnino, ostanek pa zagotovimo iz sklada skupne porabe. Lastnik hiše je starejši možakar iz Kranja, ki zelo dobro pozna cene in njihovo gibanje, tako da bo prihodnje leto najemnina za kakih 20 odstotkov bolj zasojljena. Ali bomo še zmogli? To bo povedal zaključni račun.

V upanju, da bo šlo z denarjem vse po sreči, planiramo v domu nekatere izboljšave. S starim pisarniškim pohištvo bi opremili dnevno sobo in ure-

dili vrt. Kupili bi še nekaj dodatne kuhinjske posode in pribora. Za besedo bi prijeli tovariša, ki ima dobre zveze z Gorenjem in mogoče bi tako prišli do pralnega stroja in televizorja.

Na željo gostov bi uvedli nekaj 14-dnevnih terminov ter tako zagotovili popolno zasedenost doma.

Ne nazadnje je treba razmisliti tudi o tem, da bi cene

malo bolj prilagodili osebnim dohodkom naših delavcev. Tisti z višjimi plačami bi plačali več, oni drugi pa manj.

Načrtov je veliko, vendar bomo poleg nekaj denarja potrebovali tudi veliko dobre volje in prizadevnosti naših vzdrževalcev, ki pod vodstvom M. Furlana uresničujejo naše želje, pa tudi odpravljajo posledice našega včasih slabega, zanikrnega in brezbriznega ravnanja.

Da bi si bralci lahko ustvarili boljšo sliko, smo nekaj naših delavk in delavcev povprašali, kakšne so bile letos počitnice, ki jih nudi Avtotehna. Pa jim prisluhnimo.

BRANKA KLASIČ, TOZD Zastopstva:

Že tri leta letujem v Rabcu. Kraj je čudovit, možnosti za zabavo je dovolj. Hiša stoji na dobrem mestu, tako da so vse storitve pri roki. Moram reči, da smo se v teh letih tako v kraju kot v hiši dodobra udomačili. Zvečer radi z drugimi gosti posedamo in klepetamo. Lepo bi bilo, če bi v senčnem kotičku postavili več miz.

Slabe strani? Letos nas je razočarala komunala iz Rabca, ki ni dovolj redno odvažala smeti. Edina napaka v hiši sami je trenutno problematična vodovodna pipa v kuhinji.

Moja družina še želi letovati v Rabcu, vendar bi nam bil všeč malo daljši termin. Sprašujem se tudi, ali so cene za najem dveh sob, kar je za štiričlansko družino nujno, dovolj dostopne za vse naše delavce.

Z družino sem že junija letovala v avtokampu Stupice. Bil je čudovit mir in povsod dovolj prostora. Kamp je dobro organiziran, prikolica postavljena na ugodnem mestu blizu trgovine in sanitarij. Trgovina je dobro založena, cene so normalne — kava je bila celo cenejša kot v Ljubljani. Prikolica je v redu, vendar je bila ob mojem prihodu precej umazana. Sprašujem se, kaj je delala študentka, ki je pred sezono menda čistila vse prikolice. No, moj predhodnik je ob odhodu pozabil izključiti hladilnik, in kar je huje, zapreti okno na stropu. Seveda je deževalo in prikolica je bila ob našem prihodu polna vode. Ko sem vse počistila, smo se pa zares imeli dobro.

META ROZMAN, TOZD Zastopstva:

Izobraževanje

»Znanje — imanje«, pravi pregovor. In to drži. Zato danes ni več delovne organizacije, ki si ne bi skušala zagotoviti kar najbolj kvalificiranih kadrov. Teh pa je, vsaj takih z uporabnim znanjem, vse manj. Vsaj v primerjavi s potrebami. O tem, kako si skuša naša delovna organizacija zagotoviti in vzgojiti kvalificirane kadre, smo se pogovarjali z organizatorjem izobraževanja v Avtotehni, tovarišico Jano Sitarjevo.

Ali ima Avtotehna izdelan srednjeročni plan izobraževanja?

Plani so izdelani za leto od 1981 do 1985, vendar se lahko z njimi pohvalita le tozda Trgovina in Zastopstva. Tozd Servisi ni izdelal srednjeročnega plana izobraževanja, ker se je ravno v tem času menjal vodja službe, ki se s tem ukvarja, plan skupnih služb pa je še v izdelavi.

Plan zajema štipendiste, učence v gospodarstvu, šolanje ob delu, tečaje tujih jezikov, funkcionalno usposabljanje ter družbenopolitično in samoupravno izobraževanje. Predvideva pa stroške, stopnje šol, zahteve delovnih mest, za katere naj bi se posameznik usposabljal in seveda število tistih, ki se bodo šolali.

Ali so ti plani usklajeni z našimi kadrovskimi potrebami?

Delani so po teh potrebah, torej naj bi bili.

Pa so naše kadrovske potrebe jasne?

Najbrž ne povsem. Vsaj ne za vsa delovna mesta. Posebej pa zato ne, ker je situacija nejasna in je kadrovske potrebe težko ugotoviti in predvideti.

Kdo pravzaprav izdelava plane izobraževanja?

Izdela jih organizator izobraževanja s pomočjo vodij služb skupnih opravil in vodij posameznih služb.

Koliko so ti plani kvalitetni?

Prav toliko, kot Avtotehna.

Priča smo pravi mali revoluciji v izobraževalnem sistemu pri nas. Kako prve revolucionarne spremembe usmerjenega izobraževanja vplivajo na izobraževanje v Avtotehni?

Lani je Avtotehna sklenila učne pogodbe s trinajstimi učenci v gospodarstvu, letos pa le z osmimi, predvsem zato, ker še niso znani novi pogoji usmerjenega izobraževanja. Pogodba s podjetjem je bila do sedaj pogoj za sprejem v poklicno šolo, usmerjeno izobraževanje pa omogoča šolanje tudi tistim, ki te pogodbe nimajo. Učne pogodbe, s katerimi smo urejali šolanje do zdaj, so zagotavljale učencem v gospo-

darstvu redno mesečno nagrado in šest tednov letnega dopusta, niso pa obvezovale podjetij, da bi po dokončanem šolanju zagotovila učencem delovno mesto. Prav tako pa niso v ničemer obvezovale učencev, saj so polovico šolanja prebili na praksi v podjetju, ki jih je šolalo. Po novem učenci niso dolžni priti na prakso v organizacijo, ki jih štipendira, ampak jih razporedi šola. Zato pa so se po končanem šolanju dolžni zaposliti v tisti delovni organizaciji, ki jih je štipendirala, ali pa vrniti štipendijo, če so jo imeli.

Kako so lahko z novimi pogoji šolanja zadovoljni učenci na eni in delovne organizacije na drugi strani?

Ti novi pogoji so po mojem za učence boljši, saj jim ni treba iskati delovne organizacije, ki bi jim omogočala šolanje, če ne potrebujejo štipendije. Za delovne organizacije same pa so mnogo slabši. Učenci bodo imeli na primer v prvem letniku le 80 ur prakse, pa še tu precejšen del odpade na razne sestanke in samoupravljanje. Poleg tega pa ne bodo več mogle same odločati, kdo bo prišel k njim na prakso, tako da si bodo z njimi bolj malo pomagale.

Ali imajo podjetja potem sploh še interes razpisovati štipendije?

Saj jih morajo, če si hočejo zagotoviti kadre.

Ali slaba gospodarska situacija in preobilica kadrov, ki jih ne moremo zaposliti, kaj vplivajo na izobraževalno politiko?

Vsekakor. Denarja ni in tako so odobrene le tiste prošnje za študij ob delu, ki zagotavljajo izobrazbo, ki je na določenem delovnem mestu nujna. Prav tako pa so zmanjšane potrebe po kadrih. Tako letos razpisuje štipendije le tozd Servisi.

Ali je vsakomur, ki ga Avtotehna štipendira, tudi zagotovljeno delovno mesto?

Ne. Potrebe po kadrih so se občutno zmanjšale, zato marsikdo, ki ga Avtotehna že štipendira, ne bo dobil dela pri nas.

Kakšna pa so merila za študij ob delu?

Trenutno skušamo omogočiti šolanje tistim ljudem, ki na svojem delovnem mestu nimajo predpisane izobrazbe in tistim, ki so za taka delovna mesta predvideni.

Kako pa je ta študij ob delu pri nas urejen?

S pogodbami. Vsi, ki se v predpisanem roku ne izšolajo do konca ali pa zapustijo delovno organizacijo pred potekom s pogodbo določenega roka, morajo šolnino vrniti. Po novem z 8-odstotnimi obrestmi.

Koliko delavcev pa se trenutno šola?

V skupnih službah sedem, enemu pa je pogodba že potekla, v servisih štirje, v Trgovini sedem, trem pa so pogodbe potekle, v Zastopstvih pa šestnajst.

In koliko jih je šolanje uspešno zaključilo?

Šest.

Koliko pa je predvidenega denarja za izobraževanja za prihodnje leto?

Zastopstva so planirala 120 starih milijonov, trgovina 38, skupne službe 18, servisi pa nimajo izdelanega plana.

In kako so z možnostmi šolanja ob delu zadovoljni tisti, ki so nam lahko le vzor, saj so v letošnjem letu uspešno zaključili šolanje?

Meta Batič, DSSS, diplomirala na višji šoli za socialne delavce:

Mislím, da imajo vsi vse možnosti kar se tiče Avtotehne. Ustavi se pri volji do študija. Na mojem delovnem mestu je sicer najpomembnejša

praksa, na vsak način pa mi teoretično znanje pomaga bolje in širše razumeti posamezne primere. Razmišljam o nadaljevanju študija na drugi stopnji, kjer bi se specializirala za kardiologijo.

Jožica Lesjak, tozd Zastopstva, diplomirala na višji upravni šoli:

O možnostih šolanja ob delu v Avtotehni se lahko izrazim samo pohvalno. Ob študiju sem povsod naletela na veliko razumevanje. Druga stvar pa so seveda pripomočki, ki so tudi za študenta ob delu precejšnja obremenitev, saj skoraj ni učbenika izpod 500 dinarjev. Na delovnem mestu, ki ga trenutno zasedam, mi na novo pridobljena izobrazba sicer ne more prav nič koristiti, potrebovala pa jo bom na novem, saj odhajam iz Avtotehne. Zdaj, ko je diploma za mano, pa se nameravam posvetiti jeziku. Najprej nemščini.

Nežka Seršen, tozd Zastopstva, končala ekonomsko srednjo šolo:

S šolanjem ob delu v Avtotehni res nisem imela problemov. Niti na odboru za izobraževanje niti kasneje, ko sem delala izpite. Vesela sem, da sem se šolala, saj kot komercialist z na novo pridobljenim teoretičnim znanjem mnogo bolje razumem poslovanje. Šola mi je nedvomno koristila, zato sem se tudi odločila nadaljevati študij na ekonomski fakulteti. Imam že novo študijsko pogodbo z Avtotehno in menim, da bom po končanem šolanju tudi dobila primerno delovno mesto.

Jurij Črnič

Kolektivni napor rodil uspeh

STOTI REŠILEC ŽE ČAKA KUPCA

Medtem ko ima Avtotehna že tako rekoč zagotovljeno stalno mesto v poročilih sredstev javnega obveščanja (pa ne zaradi pohval), nas je razveselila vest o delovni zmagi, ki so jo skromno proslavili delavci tozda Servisi. Te dni je bilo izdelano stoto sanitetno vozilo. Izdelava teh vozil (gre za predelavo serijskih Idinih Opel kadettov) sodi v program prizadevanj za rentabilno poslovanje tozda Servisov. Projekt izdelave sanitetnih vozil je očitno prebrodil začetne težave in bo v prihodnjih letih pomenil trdno in pomembno pozitivno postavko v poslovanju tozda Servisi.

PRAVA MALA INDUSTRIJA

»Po začetnih težavah,« nam je povedal direktor tozda Servisi Bojan Zalokar, »je predelava le stekla in to v smislu industrijsko organizirane proizvodnje. Zdajšnja organizacija dela ima namreč iste elemente, kot industrijska predelava. Organizirali smo tehnično pripravo proizvodnje z delovnimi normativi za sanitetni in pogrebni avto. Ti normativi so določeni za čas dela, za potrebni material in za tuje storitve.

Nadalje smo uredili nabavno službo. Zmanjšali smo števi-

lo kooperantov in se pri nabavi materiala in pri tujih storitvah že dogovarjamo za serijska naročila.

V delavnici smo organizirali osnovno skupino delavcev za predelavo vozil, ki pa jo, če tako narekuje delo, občasno tudi okrepimo še z dodatnimi delavci. Osnova za nagrajevanje pa so tudi tu že rezultati osebnega dela.

PRIZNANJE VSEM SODELUJAČIM

Uspehi, s katerimi se lahko pohvalimo pri predelavi sanitetnih in pogrebnih vozil, pa so predvsem posledica organizacijskih ukrepov, ki smo jih v tozdu uresničili ob koncu lanskega leta, skupnega prizadevanja vseh, ki sodelujejo pri tem projektu in, to pa želim še posebej poudariti, dobrega kolektivnega dela. Danes se lahko pohvalimo s 100 izdelanimi sanitetnimi vozili, ki predstavljajo za naš tozod okrog milijardo starih dinarjev realizacije, in sedemnajstimi pogrebnimi. Predelava poteka po planu, za kar pa je zaslužen tudi tozod Zastopstva, ki skrbi za dobavo vozil za predelavo in za prodajo že predelanih vozil.«

Jurij Černič

Dopust, naš zaslužen dopust

Vsi smo komaj čakali, da bomo lahko šli na dopust. To je čas, ki se ga vsi veselimo, da se odpočijemo od našega vsakdanjika, da se sprostimo in pozabimo na delovne skrbi in odgovornosti.

Tudi letos sem se odločila, da grem na dopust v Premanturo, v avtokamp Stupice. Ta kraj je že toliko oddaljen od našega alpskega sveta, da se ob manjšem dežju oblaki hitro razpode po nebu in kmalu zatem posije vroče sonce. Tako se je vsaj malo ohladilo. Voda je bila topla in čista, samo dvakrat smo opazili meduze, ki so jih pridni turisti takoj polovili z mrežami.

Kot vedno sem tudi letos opazila manjše spremembe tako glede opremljenosti kampa kot turistov.

V kampu so dogradili ploščad za godbo, ki je igrala in in pela vsak večer. Zabave in plesa željni gostje so se lahko vrteli do pozne ure zvečer. Tudi cene so bile primerno zasojljene.

Naših turistov je bilo manj kot lani, a kaj, ko nas stiska stabilizacija. Tu pa so bili tuji turisti, ki so prišli iz cele Evrope, da se naužijejo lepote našega Jadrana.

Pogovarjala sem se s tujci, vsi so »jamrali« o visokih cenah pri nas. Sicer pa so se v glavnem že navadili na pogoje letovanja in nekateri so iz previdnosti prinesli s seboj nekaj zaloge. Sicer je bilo letos vse bolj urejeno in tudi preskrba je »funkcionirala«, le mesa je včasih zmanjkalo. Moji sosede so bili Švicarji in naučila sem jih, kako se pripravi masa za čevapčiče. Ko so jih potem tudi jedli, so bili vsi navdušeni nad našo specialiteto. Tudi naše vino so pohvalili.

Tu sem videla tudi mlajšo družino, ki ni imela avtomobila, a je kljub temu šla na dopust. Vso prtljago so imeli v velikih, težkih nahrbtnikih. Mamega otroka je oče nosil kar v nekakšni culi, ki si jo je privezal okoli ramen, da je imel proste roke. Iz težkih nahrbtnikov so viseli še obrabljeni čevlji in celo stara, obtolčena nočna posoda za najmlajšega.

V kampu so bile tudi skupine mladoletnikov iz Nemčije. V neki taki skupini so bili takoj imenovani »kontragenski« otroci. Saj se gotovo še spominjate obvestila o tabletah, ki so jih uživale matere v času nosečnosti in kako so se potem rodili pohabljeni otroci. No, sedaj so ti otroci dorasli, bili so stari kakih 16, 17 let. V Nemčiji se je rodilo približno 8000 takih

prizadetih otrok in tudi tisti, ki ima srce iz kamna, mora ob pogledu na te otroke obstati, se zamisliti. Ti otroci pa so bili zelo spretni, čistili so si zobe, sami so se oblekli in jedli so kar normalno. Njihovi mali prstki, ki so rasli kar iz rame, so bili spretni in otroci so bili sproščeni, se med seboj pogovarjali in smejali. Ob pogledu na te otroke se človek šele zaveda, kako mora biti srečen, da se je rodil normalen, zdrav in kakšne prednosti ima tudi kasneje v življenju.

Na postaji v Pulju sem videla tudi mlajši japonski par. Bila sem radovedna in nagovorila sem ju v angleščini, od kod sta in kam potujeta. Povedala sta mi, da sta prišla iz Hongkonga. V Istri je postalo zanju prevroče in zato sta se namenila nazaj v Italijo, v Rim in od tam proti domu. Ta dva sta gotovo bila bolj petična in ni jima bilo treba nositi težke prtljage, saj sta imela s seboj čeke in z denarjem se daleč pride.

Mi »jamramo«, kako daleč je do Pulja in kako so ceste polne turistov, drugi pa prepotujejo pol sveta, da si ogledajo našo ljubo domovino.

Najboljše na dopustu pa je, da če se posebej ne zanimaš za svetovne dogodke, ne kupuješ redno časopisa in ne poslušas radijskih poročil, potem ne veš o nobenih novih nesrečah, katastrofah in nasiljih. Morda je tako za dopustnike še najbolje.

Tudi mi iz AT smo se sprostiti, se zbrali in en večer priredili naše »Jadransko srečanje«, seveda ob »roštilju« in dobri kapljici. Saj je najbolj prijetno le ob domačem krogu znancev. Leta in leta delamo skupaj, se med seboj dobro poznamo in tako smo skupaj zalili tudi naš zaslužen dopust.

Upam, da se bomo še kdaj srečali v Stupicah!

Vaša Milka Pavšelj

NE PREZRITE!

Kupci stanovanj, pozor!

Vse tiste, ki želijo v bližnji prihodnosti kupiti novo stanovanje, obveščam, da bo Staninvest še letos zbiral kandidate za nakup stanovanj na ljubljanskem območju.

Predstavnik Staninvesta je neuradno povedal, da javnega razpisa v ta namen verjetno ne bo, da pa lahko posamezniki že od 1. 10. 1981 dalje večkrat po telefonu pokličejo njihove strokovne službe (311-133) ali se osebno zglasijo na Kersnikovi 6/V. po informacije.

Še nasvet na uho: Za uspeh v tej zadevi je treba znati tečnariti. Ravno pravi čas za začetek te dejavnosti bo nekako prve dni oktobra. Če boste pridno nadaljevali vsaj enkrat ali dvakrat tedensko, se boste Staninvestu zagotovo neizbrisno vtisnili v spomin, to pa je že pol poti do nakupa stanovanja. Drugi del poti je zagotavljanje potrebnih denarcev, od česar vam za začetek priporočam sklenitev varčevalne pogodbe pri Stanovanjski banki, če tega še niste storili.

O ostalih možnostih pa v eni od naslednjih številčk Glasila.

Meta Batič

DSSS

Odšli

10. 8. 1981 Božič Boris
16. 8. 1981 Peršak Cvetka

Zastopstva

Prišli

17. 8. 1981 Tratar Irma
10. 8. 1981 Šantek Ivica —
Varaždin

Servisi

Odšli

8. 8. 1981 Majhenič Albina
17. 8. 1981 Mamič Jože
23. 8. 1981 Koželj Rajko
31. 8. 1981 Bašelj Ignac

Prišli

1. 8. 1981 Milenković Bogoslav
1. 8. 1981 Ivanc Silvo
10. 8. 1981 Prebil Daniel

Izdaja DO Avtotehna Ljubljana, n. sol. o., Ljubljana, Titova cesta 36. Ureja uredniški odbor: Meta Batič, Matija Cajhen, Jurij Černič (glavni in tehnični urednik), Borut Janovsky (odgovorni urednik), Katja Krmelj, Brane Masten, Lidija Mesnik, Zvone Ogrinc, Vojko Spačal. Naslov uredništva: Titova 36, telefon 317-044. Tisk: Tiskarna Ljubljana v nakladi 900 izvodov. — Časopis prejemajo člani kolektiva, študenti in upokojenci brezplačno. Časopis izhaja enkrat mesečno. — Oproščeno prometnega davka po sklepu 421-1/72.

Petkovškovo nabrežje

ZDRAVNIŠKI PREGLED

Na rednem letnem zdravniškem pregledu je krvna slika izkazovala prevelike vsebnosti sestavin kranjske klobase, slika urina pa sestavine hrenovk, sicer pa nič posebnega.

»Morali boste menjati način prehranjevanja in stvar bo v redu,« je dejal zdravnik.

Verjetno je stanju krivo dejstvo, da sem šel v laboratorij direktno iz službe.

ŽE POZNAMO

Oni dan sem v eni izmed ljubljanskih restavracij dobil porcijo napol pečenega piščanca.

Spomnil sem se na našo družbeno prehrano, ki je najbrž mnenja, da je bolje nič pripravljati kot pa slabo.

OBZIRNOST

Mlajši odstopamo sedeže starejšim.

Mar je obzirnost, da se mlajši včasih ne udeležujejo sej? (Zaradi sedežev, da bodo imeli starejši kje sedeti.)

ZGOVORNA PANTONIMA

Jana Sitar »Brez besed« o izobraževanju kadrov v Avtotehni.

MI SE NE DAMO!

Desetine in desetine velikih slavij širom po domovini v preteklem mesecu je preveval duh stabilizacijskega gesla:

»Manj proslavljati in več delati.«

S.O.S.

Pozivamo vse delavce Avtotehne, da vrnejo v obrat družbene prehrane pribor in posodo, ki so si jo tam izposodili. Obstaja nevarnost, da v tednu dni ne bomo imeli nobenih nožev in vilic več in boste morali tudi pribor nositi od doma. Pričakujemo vaše sodelovanje.

Služba za družbeni standard